

POHLEDNICE Z VÝCHODU : Popis a charakteristika základních postav.

Připravovaná minisérie 4x60min je mixem reálných příběhu, skutečných postav, převyprávěná do filmového jazyka. To, že scénář píše irský scénárista Ewen Glass, má svoje opodstatnění v kontextu tehdejší doby. Jeho pojetí příběhu je důležitým pohledem z té pomyslné druhé strany, tehdejšího bipolárně rozděleného světa. Režie se ujme slovenský režisér Peter Magát, spolupráce obou se již osvědčila na jejich společném mezinárodním celovečerním filmu odehrávajícího se v období druhé světové války, s názvem Little Kingdom.

Adam dokončil žurnalistiku v roce 1982. Možná také díky jeho otci. Náčelník operativní správy Státní Bezpečnosti byl něco víc než jen obyčejný smrtelník. Adam nastoupil, jak se dalo předpokládat, do Rudého Práva sekce zahraničních zpráv pro oblast Blízkého východu.

Psal oslavné fejetony pro stavby vodních děl, elektráren a vývozu šicích strojů. Možná ještě nedokázal dohlédnout čemu možná bezděky napomáhal.

Ale Blízký východ měl spoustu hráčů a spoustu figurek na pozadí. Zůstával tím nadšeným svazákem podporujícím celosvětový boj za socialismus. Tam také potkal, dnes jim říkáme teroristi, ale tenkrát to byly bojovníci za svobodu a vesele jsme je podporovali napříč východním blokem.

Nadšeně nosil i Palestinský šátek. Ale to byl možná jen nedostatek nabídky socialistického trhu. Ani ho tedy nepřekvapovaly návštěvy známých teroristů v Praze. Sice měl otec pohotovost, ale obdivoval Che Guevaru možná jen proto jak vypadal, než pro to co představoval.

Až časem mu docházela zručnost systému a taky otce věčného obdivovatele Čekistů. Postupem doby se začal socialismus hroutit v základech a i on začal přehodnocovat svůj pohled, ale hlavně pohled na budoucnost.

Ve východním Berlíně potkal novinářku Ilke, strávily spoustu večerů povídáním a jízdou starým broukem po městě rozděleném zdí.

Vše se začalo pomalu měnit. O svém otci, ale nikdy nemluvil. Ilke měla sestru Annu, která žila v západním Berlíně a občasně schůzky s Annou v Praze nebo Budapešti byly dost nebezpečné pro všechny. Ani moc nepřemýšlel o tom, jak mohla dostudovat žurnalistiku se sestrou za Berlínskou zdí.

S otcem se v té době nestýkal, ale tušil, že tohle všechno otec nebo systém z dálky sleduje, ale z tímhle pocitem absolutní kontroly žil vlastně celý život.

Otec měl v té době také jiné starosti. Jeho matka požádala o rozvod a vlastně ho to ani nepřekvapilo. Matka už neunesla tu absurditu a předstírání společného života.

Jeho otec byl vlastně už přežitek všeho, se vším všudy. Možná to jen nevěděl.

Přišel rok 89, zažil bourání Berlínské zdi. Hranice se otevřely. Měl štěstí, že se moc nenamočil a nestačil vstoupit do strany.

Jeho znalosti Blízkého východu byly potřeba. Válka v zálivu ho vynesla k novinářské ceně. Byl všude, kde byl konflikt Jeho otec zemřel, pohřeb nestihl, ale na hřbitov šel sám později.

Otec si psal paměti, ale Adam si řekl si, že na to si musí nechat čas. Možná to jednou vydá jako knihu. Neměl sílu se ponořit do doby, která vlastně ještě úplně

nedozněla. Dřevní kapitalismus přinášel přemety a pro novináře to bylo něco nového.

Oženil se, žil střídavě v Berlíně a v Praze. Blízký východ byl třaskavější než kdy jindy. Přišlo 11 září a svět se změnil. Pak Egyptské jaro a narození dcery.

Stal se uznávaným znalcem Blízkovýchodní problematiky v otázkách terorismu. Konečně si našel čas na otcovy zápisky a ztratil poslední zbytky respektu k němu. S každou stránkou byl zhnusenější a zhnusenější. Poslední ranou, kterou se dočetl, byla spolupráce jeho ženy Ilke se Stasi.

Možná to i tušil, ale nechtěl se o tom přesvědčit. A touhle cestou to bylo o to horší. Otec v tom sehrát určitě svojí roli. Tuhle část zápisků zlikvidoval a sám pro sebe uzavřel. Jak tohle mohl sdílet se svojí ženou. Němci se možná dokázali vypořádat s minulostí lépe, než mi Češi. Navíc o jeho otci toho tolik nevěděla, tušila, že o něm nechce mluvit. Nebo možná věděla a o to víc o tom mluvit nechtěla stejně jako on.

Možná stárnul a chtěl být u všeho a konečně pochopit, proč se vše děje znovu a znovu bez ponaučení. Jeho poslední cesta do Iráku se mu stala osudnou byl popraven v přímém přenosu v oranžovém overalu spolu z dalšími dvěma novináři.

Jeho žena o rok později vydala knihu ze zápisků jeho otce o terorismu 70 let s názvem **ŠAKAL**

Charaktery základních postav.

Adam :

Prominentní syn svého otce. Dětství na Blízkém Východě v blízkosti moře, strýčkové v Palestinských šátcích. A přesvědčování o výlučnosti kam patří. Ve škole vždy uctivý učitelům a samozřejmý vstup na vysokou školu. Pomalu ale začal vnímat i druhou odvrácenou stranu. Byl dost inteligentní na to, aby mohl srovnávat. Děsila ho otcova zarputilost a obdivování Čekistů a infuze nadšení při návštěvách STASI Nebo KGB. A pomalu se začal od otce odvracet. Potkal v Berlíně Ilke a obraz absurdity se mu definitivně dokreslil když stál poprvé u Berlínské zdi.

Po jejím pádu se stal uznávaným novinářem a byl všude tam, kde se něco dělo. Stal se z něj trochu nečekaně dobrodruh, který tím trochu děsil svojí Německou manželku. Otec zemřel, ale jeho zápisky chtěl prostudovat a vydat o nich knihu. Chtěl se tím vyrovnat s otcem a s dobou. Otcovy ani nejel na pohřeb. Jen se později prošel po hřbitově. Blízkovýchodní zpravodaj na plný úvazek. Obraz člověka žijícího půl života v dohasínajícím socialismem a další půlku v nové době hledajícího sebe sama s pocitem dluhu ke společnosti, díky svému otci .

Otec Adama.

Náčelník správy STB stokrát prověřený, kovaný Čekista, ale natolik inteligentní aby si uvědomil, čemu napomáhá, ale nikdy nezaváhal, ani nemohl. Posedlý sběrem dat a sledováním všech včetně vlastní rodiny. Poznamenal ho rozvod s manželkou a ambivalentní vztah se synem. Nakonec zůstal sám se svým strachem a vzpomínkami na sedmdesátá a osmdesátá léta, kdy se potkával v Praze a v Berlíně s celosvětové hledanými teroristy a pomáhal je vyzbrojovat. Měl pocit, že může měnit osudy lidí a nakonec ho nemohl změnit ani sám sobě. Zemřel dva roky po sametové revoluci.

Matka. Bankovní úřednice .

Potkala někoho v nesprávnou dobu na špatném místě, po dvaceti letech v sobě našla odvalu a podala žádost o rozvod. Syn byl asi to jediné, na co byla ve svém životě pyšná.

Iike Německá studentka žurnalistiky, krásná, chytrá, dostávající balíčky od starší sestry žijící v Západním Berlíně. Tuhle bizarní situaci zažívalo mnoho německých rodin. Betonová zeď rozděluje jedno město na špatné a na ty dobré. Ona byla tím, kdo změnil Adamovy život.

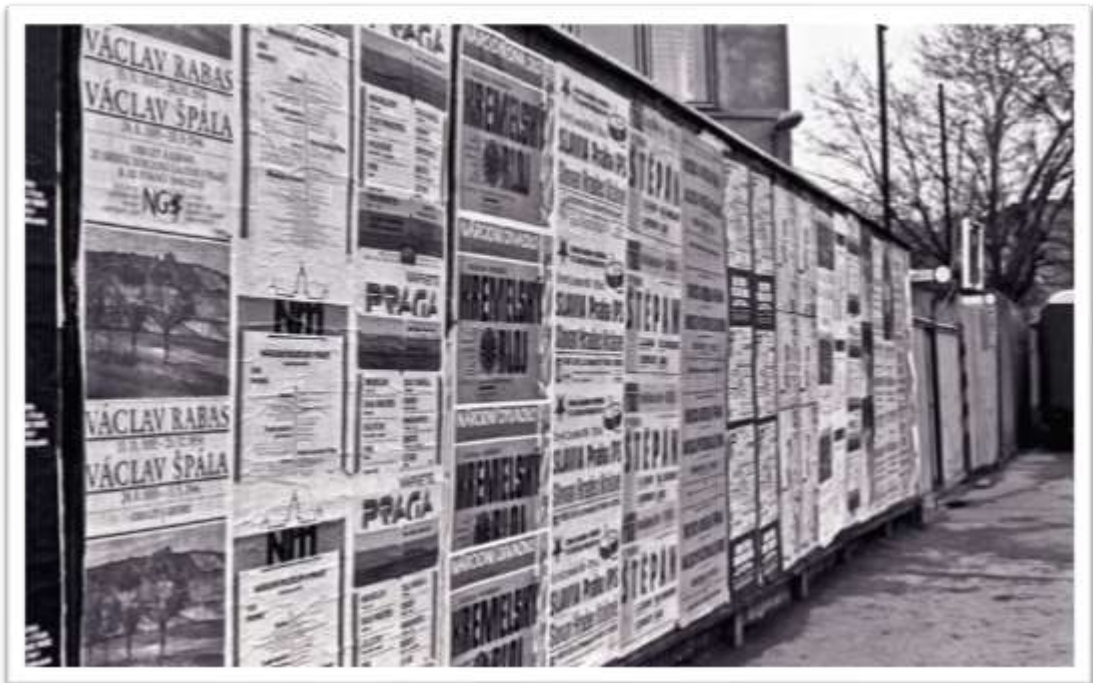
Za uplynulé dva roky jsme měli možnost nahlédnout do spisů bývalé STB a částečně STASI. Jsou tam desítky osobních příběhů na pozadí totality tehdejšího Československa a NDR. Berlínská zeď je bezesporu mementem. Stejně jako dráty na hranicích Československa. Je to příběh lidí žijících před a po o vyrovnání se s minulostí, osobní a společenskou. Možná to Německo dokázalo o něco lépe než my.

P. Zvolenský

41. Carlos in 1979; contrary to all reports, without the benefit of plastic surgery.

42. Above left Magdalena Kopp. Because of her arrest, the world's most wanted man declared war on France in the letter shown below. Above right The only man who seriously rivals Carlos's title of 'most wanted', Abu Nidal.

